

רעפ 976-09-25 - שמעון כהן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 976-09-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: שמעון כהן
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ע' דרויאן-גמליאל, מ' אבן חן ו-א' דניאלי) בעפ"ג 56673-02-25 מיום 19.06.2025
בשם המבקש: עו"ד אייל בסרגליק

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ע' דרויאן-גמליאל, מ' אבן חן ו-א' דניאלי) בעפ"ג 56673-02-25 מיום 19.06.2025. בגדרו, נדחה ערעור המבקש על גזר הדין של בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט ד' קלייטמן) בת"פ 41275-06-20 מיום 19.01.2025 שהטיל על המבקש עונש מאסר בן 12 חודשים.

המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) - אותם הפנה כלפי עובדת סוציאלית אשר טיפלה בתיק הנוגע לו ולבני-משפחתו, וכלפי גרושתו. בנוסף, המבקש הודה והורשע בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי לפי סעיף 216 לחוק העונשין, שכן, הלה נקט באלימות פיזית ומילולית נגד שוטר. עוד הודה המבקש, ובהתאם הורשע בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין ועבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין בגין נטילת פרטי אשראי מלקוחה בעסק שבבעלותו, וביצוע עשרות רכישות בסך כולל של 12,000 ש"ח. המבקש אף הודה והורשע בעבירה של שיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

השתלשלות ההליכים

2. תחילה, ובהתבסס על המלצת שירות המבחן, הועבר המבקש לבית המשפט הקהילתי בכפר סבא. בהמשך, לבקשתו, אוחדו חמשת התיקים בענייננו, כך שכולם נוהלו ונידונו במסגרת ההליך הקהילתי. אחד-עשר תסקירי שירות מבחן הוגשו בענייננו; כאשר, שני התסקירים האחרונים היו שליליים בעיקרם. בתוך כך, הובהר כי "חלה נסיגה משמעותית בשיתוף הפעולה של [המבקש]" וכי הוא חזר לסורו ו"החל להתנהל באופן כוחני, ביריוני ותוקפני" כלפי גורמי רווחה, חינוך, טיפול ואף קציני המבחן אשר עימם הוא נפגש. בנסיבות אלו, שירות המבחן בא בהמלצה לסיים את השתתפות המבקש בהליך הקהילתי ו"להימנע מעריכת ניסיון טיפולי נוסף - בין במסגרת בית המשפט הקהילתי ובין במסגרת הליך רגיל, ולסיים את עניינו של המערער ללא מעורבות נוספת מצד שירות המבחן". בית המשפט הקהילתי קיבל את המלצות שירות המבחן.

3. במסגרת גזר הדין בית המשפט נתן דעתו לעברו הפלילי של המבקש, הכולל שמונה הרשעות - בשלוש מהן הוא הורשע לאחר ביצוע העבירות מושא ההליך ותוך שמתנהל הליך משפטי בעניינו; הודגש כי מדובר בעבירות הדומות, בחלקן, לעבירות מושא עניינו. כן נשקלה העובדה כי בגין חלק מהרשעותיו המבקש ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג וברית. עוד הודגשו מאמציו הרבים של שירות המבחן בניסיון לשקם את המבקש; ניסיונות אשר העלו חרס, משהמבקש "דחה את היד שהושטה לעברו" שוב ושוב. כאמור, המבקש נידון למאסר של תריסר חודשים; לצד ענישה נלווית.

4. ערעור לבית המשפט המחוזי, בגדרו עתר המבקש להקלה שתאפשר ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות - נדחה. זאת, תוך שהודגש כי מעשיו "הצדיקו השתתפות עונש מאסר ממושך מזה לו נידון"; וכי אין ממש בטענה לפיה צירוף התיקים פגע בו במקום להקלעמו. עוד צוינה העובדה, שלאחר מתן גזר הדין הודה המבקש בביצוע עבירת איומים נוספת. אגב דחיית הערעור, נקבע מועד להתייצבות ביום 02.09.2025.

5. למעלה מחודשיים עברו ורק ביום 28.08.2025, הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי "בקשה בהולה לעיכוב ביצוע פסק הדין" - אשר נדחתה לאחר שהתקבלה התנגדות המדינה בעניין, בין השאר, בשל השיהוי בהגשתה.

6. דעתו של המבקש לא נחה, וביום 01.09.2025 הגיש לבית משפט זה "הודעה על הגשת בקשת רשות ערעור פלילי ובקשה למתן ארכה להגשת נימוקים", ולצדה בקשה לעיכוב התייצבותו למאסר. בקשה אחרונה זו נדחתה על-ידי באותו היום (להרחבה ראו החלטתי בנדון). בצד האמור, מצאתי לקבל את בקשת הארכה להגשת נימוקים.

7. ביום 02.09.2025, היום בו אמור היה המבקש להתייצב למאסר, הוגשה בקשה נוספת מטעמו במסגרתה עתר "לקבלת זמן התארגנות קצוב טרם תחילת ריצוי העונש". זאת, בשל העובדה כי "למבקש שלושה ילדים קטינים אשר נמצאים בחזקתו ואין מי שיהיה עימם עד ליום 04.09.2025". בנסיבות המתוארות, ולפנים משורת הדין, מצאתי לקבל את הבקשה, והורתי על דחיית ריצוי העונש.

8. ברם, המבקש כמנהגו נוהג, וביום 04.09.2025 הלה הגיש בקשה נוספת שכותרתה "בקשה בהולה

לדחיית מועד התייצבות לריצוי העונש", בגדרה נטען כי קיימות נסיבות חדשות ומהותיות המחייבות את דחיית מועד התייצבותו. בתוך כך נטען, כי ניתנה החלטה בבית המשפט לנוער לפיה ילדיו יועברו ממסגרות חוץ-ביתיות, חזרה לחזקתו ולחזקת גרושתו, נוכח פגיעות שחוו באותן המסגרות. משכך, לשיטתו עליו להיות בביתו עם ילדיו ולסייע לגרושתו בטיפול בהם. בהסכמתה של המשיבה, מצאתי לקבל את הבקשה והוריתי על דחיית ביצוע העונש עד להיום, 21.09.2025.

9. בהמשך להחלטתי מיום 01.09.2025, הנימוקים לבקשת רשות הערעור הוגשו ביום 04.09.2025 ונפרשו על-פני עשרות עמודים לצד מאות עמודי נספחים. בתמצית, המבקש חזר על בקשתו להקלה בעונש, באופן שיאפשר לרצותו בדרך של עבודות שירות. בדומה לבקשתו לדחיית מועד התייצבות, המבקש תלה יהבו ב'נסיבות חדשות ומהותיות הקשורות בילדיו', אשר מצדיקות, לעמדתו, את קבלת הבקשה. זאת ועוד, לשיטתו עניינו מעלה שאלה משפטית עקרונית חדשה, בדבר הצורך לאסור על עובדת סוציאלית אשר הגישה תלונה על נאשם, להיות מעורבת בעניינו בהליך בבית משפט קהילתי או בכל בית משפט אחר. כן נטען, כי הסנגוריה הציבורית כשלה בייצוגו בהליכים דלמטה - שכן, לעמדתו, עורכת הדין אשר ייצגה אותו פעלה בהתאם להוראות הממונים עליה בסניגוריה הציבורית, ובניגוד לרצונותיו. עוד נטען, כי לבית משפט השלום אסור היה להיחשף לתסקיר האחרון שנערך בעניינו, ובטח שלא להעניק לו משקל נכבד בגזר הדין, שכן מדובר ב"מסמך משחיר" שאינו קביל.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

11. הלכה היא כי רשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים חריגים, בהם הבקשה מעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק חמור (רע"פ 27464-08-25 נתנאל נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (14.08.2025)). ייאמר מיד, הגם שהמבקש ניסה לשוות נופך עקרוני לבקשתו, טענותיו הן טענות ערעוריות שאינן מעלות כל שאלה משפטית עקרונית. רוב טענותיו נדונו ונדחו בערכאות דלמטה באופן ממצה. אשר על כן, טענותיו לא עומדות באמת המידה הנוהגת בבקשות כגון דא. אפרט את עיקרי נימוקי.

12. אשר לטענה בדבר כשל בייצוג. כידוע, בפסיקה השתרשה דרישה לפיה, לא די לו לנאשם אם יטען לייצוג כושל, אלא עליו להציג את עמדת סנגורו הקודם ביחס לטענת הכשל בייצוג (רע"פ 6365/23 קיסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 18 והאסמכתאות שם (14.11.2023)). אמנם, המבקש ניסה לטעון כי הוא עומד בדרישה הנ"ל, משטען כי לבקשתו צורף מכתב שלכאורה נוגע ב'כשלים בייצוג', אותו כתבה הסנגורית אשר ייצגה אותו בהליכים דלמטה. ברם, מעין במכתב עולה, כי הוא כלל לא עוסק בטענות הכשל בייצוג - בניגוד גמור לטענתו. מלבד האמור, על הטוען לכשל בייצוג להראות כי מתקיים קשר-סיבתי בין הייצוג הכושל לבין תוצאות ההליך (שם). זאת לא נעשה בענייננו, ואף מטעם זה דין הטענה להידחות.

13. מלבד האמור, הלכה היא עמנו כי כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש, כבענייננו, לא תינתן

רשות לערער אלא כאשר העונש שהושת על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הראויה או הנהגת בנסיבות העניין (רע"פ 5995/23 סרברניאקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.08.2023)).

ברם המבקש לא עמד בנטל זה, ודי בכך כדי לדחות את טענותיו לעניין חומרת העונש במסגרת של 'גלגול שלישי'. אעיר כי עונשו מבוסס היטב על נסיבות העושה והמעשה. אין זה מפתיע שבית משפט קמא, מצא את עונשו כהולם את העבירות שאותן הוא ביצע. מלבד האמור, מצאתי להדגיש את העובדה שלאחר מתן גזר הדין הודה המבקש בביצוע עבירת איומים נוספת - כאמור, בפסק הדין קמא.

14. טרם חתימה אציון, כי גם לאחר ששבתי ועיינתי בהחלטת בית המשפט לנוער לא מצאתי כי נסיבות "ייחודיות-מהותיות" המצדיקות את ההקלה המבוקשת בעונשו. מבלי להקל ראש, טענות מסוג זה לא יכולות להוות פטור מריצוי מאסר מאחורי סורג ובריה.

15. בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

16. אחר כתיבת שורות אלה הונחה לפניי בקשה נוספת לדחיית מועד ההתייצבות, מטעמים הקשורים בילדיו של המבקש ובמצבה הרפואי של אמו. במסגרתה, התבקש לדחות את מועד ההתייצבות עד להכרעה בבקשה לרשות ערעור. הנה כי כן, עם מתן החלטתי ממילא מתייתרת הבקשה דנן. עם זאת מנימוקי הבקשה והרבה לפני משורת הדין - מועד ההתייצבותו של המבקש לריצוי מאסרו נדחה בזאת עד ליום א', 19.10.2025, שעה 10:00. מובהר, כי לא תינתן עוד דחייה ועל המבקש להיערך בהתאם.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשפ"ה (21 ספטמבר 2025).

חאלד כבוב
שופט